

Розділ 1

Якщо вилізти на третю гілку старої яблуні, що росте на пагорбі біля нашого будинку, то відкривається чудовий краєвид. Видно не тільки подвір'я сусідки тітки Лариси (а на ньому вирує життя: кумедний пес Марко то намагається впіймати свій хвіст; кури лаять подвір'ям у пошуках чогось їстівного; кіт Пірат ліниво чухає за вухом; онук тітки Лариси, Роман, щось старанно вивчає у новенько-

му планшеті — щасливий!), а й дорогу та автобусну зупинку.

Трасою з чималою швидкістю проїжджають автівки. Шмиг-шмиг, шмиг-шмиг... Чутно навіть гуркіт моторів і шурхіт коліс... Ш-ш-ш — попереду новенької «мазди» їде велосипедист —

Купить книгу на сайті kniga.biz.ua >>>

— Мабуть, — стенаю плечима.
І, щоб не порпатись у собі, не шукати від-
повідей на безліч запитань, які чомусь не дають
спокою, кажу: — Ігорю, зробімо селфі!

— І ти завантажиш фотки на свою сторінку?
«Ну от, я все зіпсувала», — думаю я. Тепер Ігор зро-
зумів, що я по вуха в нього закохана і що я така, як усі, —
тільки й мрію про фото разом із ним. Що я нічим не кра-
ща за Евеліну.

Але Ігор поправляє реперську кепку, яку почав носи-
ти на початку тижня:

— Що робити, як ставати? — широко всміхається.

— Як хочеш. — Я наважуюся підійти до нього впри-
тул.

Йдучи додому, ми фотографуємось кілька разів.
Я вже навіть не дивуюсь, що Ігор проводить мене аж до
під'їзду. Коли прощаємось, кажу:

— Можливо, наступного тижня, у вівторок після
уроків, до мене в гості приїде Вітька. Погуляеш із нами?

— Залюбки! — Ігор розправляє плечі, гордий і ра-
дий, що в мене нема від нього таємниць. А може, й тому,
що таки розуміє: Вітька не мій хлопець. Потім підхо-
дить ближче і каже: — Ритко, будеш мою дівчиною?

Згодом ми неодноразово розмовлятимемо з подругою про її батьків. І, може, рано чи пізно (таки краще, щоб якнайшвидше) вона зрозуміє, що не розкошами вимірюють життя. Аж ніяк не кількістю грошей! І що мрії можуть бути не лише матеріальними...

xxx

Коли приїду зі села, Ігоря в місті ще не буде. Він повернеться з відпочинку аж напередодні першого вересня. Під час першої після літньої розлуки зустрічі ми ніяковітимемо. Не відразу знайдемо теми для розмов.

Ігор змужнів, підріс. У нього нові джинси й класна футболка. Каже, що з брендового магазину в Італії. Йому дуже личить! А він не залишить поза увагою те, що і я змінилась.

— Ритко, а ти стала ще вродливішою, ніж була.

Потім я розповім про те, що помирилась із Нелею і що тепер їй важко. Запропоную:

